

Dani kruha i zahvalnosti za plodove zemlje

KRUH NAŠ SVAGDAŠNJI

Najveće hvala trebamo reći malim prvašima koji su kao rođeni na pozornici, otpjevali pjesmu Ruke i razveselili sve sudionike i gledatelje priredbe.

Napisala: Lucija Biuk, VIII. b

Povodom Dana zahvalnosti u našoj školi se održala priredba u kojoj su sudjelovali brojni učenici. Veselom atmosferom pridonijeli su šaljivi igrokazi te brojne recitacije. Pjesme, recitacije i igrokaze kao što su *Kruh je nebo, Kuhinjski razgovori, Kruh moje bake, Kruh i pecivo, Kruh, Nesla dekla v melin* te *Backe, backe, kuchen* izveli su učenici nižih razreda te se na taj način i oni zahvalili zemlji na njezinim plodovima. Pred kraj priredbe pridružili su nam se učenici viših razreda te nam rekli kako bismo trebali naći više mjesta u našim srcima za zahvalnost i dobrotu. Kako bi sve prošlo u najboljem redu učenici i njihovi mentori morali su uložiti puno truda pa im zato trebamo zahvaliti, ali najveće hvala trebamo reći malim prvašima koji su, kao rođeni na pozornici, otpjevali pjesmu *Ruke* i razveselili sve sudionike i gledatelje priredbe.

U mnogim zemljama diljem svijeta u listopadu se jedan dan slavi kao Dan zahvalnosti za plodove zemlje, koji su tijekom ljeta i jeseni prikupljeni. Proslava Dana zahvalnosti poticaj nam je da se zapitamo koliko uopće ima mjesta za zahvalnost u našim životima. Zahvalnost je znak plemenitosti srca, mali dar koji pružamo ljudima do kojih nam je stalo, ona nas čini radosnima i zadovoljnima. Zahvalan čovjek zna cijeniti i druge ljude s kojima se susreće u svojoj svakidašnjici. Tko cijeniti zna taj je cijenjen!